

תורה אור • פרשת ויגש • מאמר 3

ביאור על הנ"ל

”ביאור על הנ”ל”

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ”ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com

הפרשה החסידית

[/likuteitorah.com/he/torah-ohr/vayigash/3](https://likuteitorah.com/he/torah-ohr/vayigash/3)

1 ביאור על הנ"ל

ביאור על הנ"ל

2 ולתוספת ביאור במש"ל ע"פ ויגש כו'. בענין שלעתיד יהיה עליית המלכות למעלה מז"א כו'. יובן ממ"ש בברכה אחרונה דנשואין מהרה ה' אלהינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים כו'. בא"י משמח חתן עם הכלה.

להוספת ביאור במה שנאמר לעיל על "ויגש" וכו', בענין העלייה של מלכות למעלה מז"א בעתיד לבוא וכו': הדבר יובן ממה שנאמר בברכה האחרונה של ברכות הנישואין: "במהרה, ה' אלקינו, יישמע בערי יהודה וברחובות ירושלים" וכו'; "ברוך אתה ה', משמח החתן עם הכלה".

3 וצ"ל הטעם לשינוי לשון הברכות. שמתחלה אמר משמח חתן וכלה ואח"כ אמר עם הכלה. וגם צריך כעת יש להבין את הטעם לשינוי בנוסח הברכות: תחילה נאמר "המשמח חתן וכלה", ולאחר מכן נאמר "עם הכלה". להבין ענין קול חתן וקול כלה. והענין הוא מ"ש משמח חתן וכלה קאי אמן הזה.

יש להבין גם את משמעות "קול חתן וקול כלה". והענין הוא, שהנאמר "המשמח חתן וכלה" מתייחס לזמן הזה.

4 ומ"ש עם הכלה קאי אלעתידי דהיינו אחר שכבר אמר מהרה ישמע דהיינו בביאת הגואל אז אח"כ אומר עם הכלה.

והביטוי "עם הכלה" מתייחס לעתיד לבוא; כלומר, לאחר שכבר נאמר "מהרה יישמע", שפירושו בעת ביאת הגואל, נאמר אחר כך "עם הכלה".

ולהבין הטעם מפני מה אמר על לעתיד דוקא עם הכלה. הענין כי יש אירוסין ונשואין.

כדי להבין מדוע דווקא על העתיד נאמר "עם הכלה", יש להבין שיש אירוסין ויש נישואין.

כי בזה"ז הוא בחינת אירוסין כמ"ש תורה צוה לנו משה מורשה. א"ת מורשה אלא מאורשה.

שהרי בזמן הזה זו בחינת אירוסין, כמו שנאמר: "תורה צוה לנו משה מורשה" — אל תקרי "מורשה" אלא "מאורשה".

5 וכמ"ש ביום חתונתו זה מ"ת בחי' אירוסין כי במ"ת אף שהיה גילוי פכ"פ היינו רק בבחי' חיצוניי בלבד באיסור והיתר

וכמו שנאמר: "ביום חתונתו" — זה מתן תורה, שהוא בחינת אירוסין. שכן במתן תורה, אף שהיה גילוי פנים אל פנים, הוא היה רק בבחינת חיצוניות בלבד, בענייני איסור והיתר.

אבל פנימית התורה שהוא בחי' ענג האלהי שבתורה לא נתגלה אז עדיין ונשאר בבחי' מקיף מלמעלה וה"ז דומה לבחי' אירוסין שגם שם אינו נמשך עדיין בבחינת פנימית

אבל פנימיות התורה, שהיא בחינת התענוג האלוקי שבתורה, עדיין לא התגלתה אז, והיא נותרה בבחינת אור מקיף מלמעלה. הדבר דומה לבחינת אירוסין, שגם בה האור עדיין אינו נמשך פנימה.

רק הארה חיצוניי וכל עיקר האור בבחינת מקיף כמו טבעת קדושין שהוא עגול ומקיף ע"ג היד
רק הארה חיצונית נמשכת, ואילו עיקר האור הוא בבחינת מקיף, כמו טבעת הקידושין, שהיא עגולה ומקיפה את היד.

אבל לעתיד שיהיה בחי' גילוי פנימי התורה שהוא ענג העליון שבתורה אז יהיה בבחי' נשואין
אבל לעתיד לבוא, כאשר תתגלה פנימיות התורה, שהיא התענוג העליון שבתורה, תהיה זו בחינת נישואין.
כי בועליך עושיך האשה נקנית כו' כי ענין נשואין הוא ג"כ אחרי שכבר בא האור בבחי' פנימית:
כי "בועליך עושיך"; "האשה נקנית" וכו'. שכן גם הנישואין באים לאחר שהאור כבר נכנס פנימה.

6 והנה ידוע דכעת בגלות המלי' מקבלת האור ע"י ז"א שהוא מקבל בעצמו מאימא.
והנה ידוע שכעת, בזמן הגלות, מלכות מקבלת את האור באמצעות ז"א, שמקבל אותו בעצמו מאמא.
וכמ"ש בעטרה שעטרה לו אמו והוא משפיע אח"כ למלי' אבל לעתיד נאמר א"ח עט"ב שתהיה המלי'
עט"ב ז"א שתתעלה יותר למעלה הימנו כי נעוץ סופן בתחלתן כו'.
וכמו שכתוב: "בעטרה שעטרה לו אמו", ואחר כך הוא משפיע למלכות. אבל על זמן העתיד נאמר: "אשת חיל עטרת בעלה" — מלכות תהיה "עטרת בעלה", ז"א; כלומר, היא תעלה למעלה ממנו, שהרי "נעוץ סופן בתחילתן" וכו'.

7 וזהו הטעם למשארז"ל עתידים צדיקים שיאמרו לפנייהם קדוש. ולכן עתה בזה"ז נאמר משמח חתן וכלה שהכלה היא המלי מקבלת האור ע"י החתן ז"א.

וזהו הטעם למה שאמרו חז"ל: "עתידים צדיקים שיאמרו לפנייהם קדוש". ולכן בזמן הזה אומרים: "משמח חתן וכלה", שכן הכלה, שהיא מלכות, מקבלת את האור באמצעות החתן, ז"א.

ולעתיד אחרי שכבר תתעלה אז נאמר משמח חתן עם הכלה שעל ידי הכלה הוא משמח את החתן מפני שא"ח היא עט"ב כנ"ל וז"ש מהרה ישמע כו' קול כלה כו'.

ולעתיד לבוא, לאחר שכבר תתרומם, יאמרו: "משמח חתן עם הכלה" — באמצעות הכלה הוא משמח את החתן, מפני ש"אשת חיל עטרת בעלה", כפי שנתבאר לעיל. וזהו שנאמר: "מהרה ישמע" וכו', "קול כלה" וכו'.

כי עתה בגלות נאמר נאלמתי דומיה שהיא בחי' שתיקה וכאלם לא יפתח פיו כו' ולכך החתן הוא אומר הרי את מקודשת לי והכלה שותקת אבל לעתיד כשתתעלה מעלה מעלה אז תהיה ג"כ משפעת ונק' קול כלה.

שכן כעת, בזמן הגלות, נאמר: "נאלמתי דומיה" — בחינת שתיקה, וכן "כאלם לא יפתח פיו" וכו'. לכן החתן הוא שאומר: "הרי את מקודשת לי", והכלה שותקת. אך לעתיד לבוא, כאשר תתרומם מעלה מעלה, גם היא תשפיע, והדבר נקרא "קול כלה".

8 וכמו"כ יובן ענין שמו"ע צלותא כחשאי הוא רק בזה"ז שהנוק' היא בחי' מקבל ולא משפיע.

כך יובן גם ענין שמונה עשרה כתפילה הנאמרת בלחש: הדבר נכון רק בזמן הזה, שבו נוקבא היא בבחינת מקבל ולא משפיע.

אבל לעתיד כשתתעלה להיות בבחי' משפיע כמו הדכר עצמו אז יהיה שמו"ע בקול רם ויהיה קול כלה וד"ל:

אבל לעתיד לבוא, כשתתרומם להיות בבחינת משפיע כמו הזכר עצמו, אזי שמונה עשרה תיאמר בקול רם, ויהיה "קול כלה". וד"ל.

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. מותר להעתיק, להדפיס ולהפיץ בחינם, בציון Kehot Publication Society ו־likuteitorah.com; אסור למכור.
/https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725). למה ללמוד, וברכות הרבי: /likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha (Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309).

מיזם חינוכי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך /likuteitorah.com/he/torah-ohr/vayigash/3

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק